

(25 %) випадків, решта – *Salmonellae enteritidis* – 12 випадків (37,5 %), *Salmonellae java* – 6 випадків (18,7 %), *Salmonellae virchow* – 5 (15,6 %), *Salmonellae bovis* 1 (3,1 %) випадок.

Як у 2015 так і в 2016 році переважали інфекційні діареї спричинені умовно-патогенною мікрофлорою, серед яких: стафілокок, клебсієла, протей, цитробактер, ентеробактер, ацинетобактер, синьогнійна паличка, кандиди, неферментуючі бактерії. Мікс-інфекція найчастіше представлена асоціаціями стафілокока і клебсієли, стафілокока і протей, стафілокока і ентеробактера, ротавіруса і клебсієли та ротавіруса і протей. Слід відмітити, що впродовж двох років не зареєстровано жодного випадку шигельозної інфекції, однак у 2016 році двоє пацієнтів пролікувалися з приводу вірусного гепатиту А. Причиною вірусних гострих ентероколітів, в основному, були рота- та аденовіруси. Таким чином, при встановленні мікробіологічного пейзажу діарей у дітей можна встановити нозологічний підхід до визначення терапевтичної практики.

Бендас В.В., Сидорчук Л.І., Андриєць М.М.*

РІВЕНЬ АДАПТАЦІЙНОГО НАПРУЖЕННЯ І КЛІТИННОЇ РЕАКТИВНОСТІ ОРГАНІЗМУ СПОРТСМЕНІВ-ФУТБОЛІСТІВ РІЗНОГО РІВНЯ ПІДГОТОВКИ

Кафедра мікробіології та вірусології

*Кафедра внутрішньої медицини, фізичної реабілітації та спортивної медицини**

Вищий державний навчальний заклад України

«Буковинський державний медичний університет»

Адаптація загальна універсальна властивість живого організму, що забезпечує його життєдіяльність і резистентність у мінливих умовах середовища та різних фізичних та психоемоціональних навантажень. Під час розгортання адаптаційних процесів спочатку функціонують фізіологічні реакції неспецифічного захисту, а потім приєднуються реакції регуляторних систем (імунної, нервової, ендокринної).

Метою нашого дослідження було вивчення за імунно-гематологічними показниками рівня адаптаційного напруження і клітинної реактивності організму спортсменів (футболістів) віком 19-25 років різного рівня підготовки.

Рівень неспецифічних адаптаційно-компенсаторних реакцій організму визначається адаптаційним індексом-співвідношенням відносної або абсолютної кількості лімфоцитів (включно Т і В лімфоцитів) до сегментоядерних нейтрофілів. У спортсменів рівень адаптаційного індексу знаходиться в зоні спокійної активації, що на 10,17 % вище, ніж у хлопців такого віку які не беруть участі в ігрових видах спорту. Крім того із 21 спортсмена за рівнем адаптаційно-компенсаторного індексу 15 спортсменів знаходяться в зоні підвищеної активності, що є позитивним прогностичним показником стану здоров'я та можливої активації фізичних і психофізіологічних навантажень і покращення якості життя. Разом з тим показано, що в спортсменів-футболістів різного рівня підготовки клітинна реактивність організму понижена на 14,81 % ($p < 0,01$), що підтверджується підвищенням на 15,37 % ядерного індексу ступеня ендотоксикозу, а також формуванням тенденції до підвищення на 3,01 % лейкоцитарного індексу інтоксикації за Я.Я. Кальф-Каліфа, який є показником тканинної деградації та рівня ендогенної інтоксикації.

За підвищення в спортсменів-футболістів рівня ендогенної інтоксикації також свідчить підвищення на 54,37 % рівня ядерного індексу ступеня ендотоксикозу та зниження гематологічного показника інтоксикації за В.С. Васильєвим на 7,5 %. Останній показник вказує на маніфестацію ендотоксикозу в межах інтерстиціального простору. У спортсменів ігрових видів спорту позитивним є поєднання зниження гематологічного показника інтоксикації за В.С. Васильєвим та незначного (у межах 1,57-3,01 %) підвищення лейкоцитарного індексу інтоксикації за Я.Я. Кальф-Каліфа. З нашої точки зору, у спортсменів-футболістів різного рівня підготовки рівень ендогенної інтоксикації і клітинної реактивності знаходяться в межах фізіологічної норми. Разом з тим обговорюються питання медикаментозної корекції імунопрепаратами в окремих спортсменів рівня ендогенної інтоксикації і клітинної реактивності.

Бліндер О.О., Бліндер О.В.,* Бурденюк І.П.

ЧУТЛИВІСТЬ ДО АНТИМІКОТИЧНИХ ЗАСОБІВ ШТАМІВ *S. ALBICANS*, ВИДІЛЕНИХ ПРИ ІНФЕКЦІЯХ СЕЧОВИХ ШЛЯХІВ

Кафедра мікробіології та вірусології

Вищий державний навчальний заклад України

«Буковинський державний медичний університет»,

ДП «Науковий центр превентивної токсикології, харчової та хімічної безпеки імені академіка Л.І. Медведя

*Міністерства охорони здоров'я України**

Інфекції сечової системи (ІСС) - це група гетерогенних захворювань, об'єднаних наявністю інфекції в сечових шляхах і/або нирках, яка спричиняє в них запальний процес. Вони займають одне з провідних місць серед інфекційної патології як в амбулаторній практиці, так і в стаціонарі. Стосовно етіології ІСС серед спеціалістів у даній області панує одноставна думка про провідну роль ентеробактерій. Водночас при нозокоміальних ІСС спектр збудників є ширшим і включає грамнегативні та грампозитивні бактерії, а також мікроскопічні грибки. Поширеною є думка, що підходи до лікування мають емпіричний характер та вимагають знання локальної структури збудників та їх антибіотикорезистентності. Доведено, що якщо 10-20 % виділених штамів у популяції резистентні до певного антимікробного засобу, то емпіричне призначення його для лікування ІСС є неефективним.